DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXI. ZATURDAG den 17den AUGUSTUS 1833. N. 33.

UITTREKSELS UIT SURINAAMSCHE COURANTEN.

(Uit Amsterdamsche en Rotterdamsche Couranten tot den 23sten Mei.)

NEDERLANDEN.

Uittreksels uit de Londensche dagbladen tot den 26 Mei.

Courier:—Wy hebben niets te voegen by het berigt, jl. Maandag door ons gegeven betreffende het preliminair traktaat tusschen Groot-Brittanje en Frankryk ter eenre en Holland ter andere zyde. Dit traktaat werd Dingsdag avond 21 dezer, zoo als wy aangekondigd hadden, naar 'sGravenhage opgezonden om door Koning *Willem*, in zyne dubbele hoedanigheid, als Koning van Holland en als Hertog van Luxemburg te worden geratificeerd. Dit preliminair traktaat, hierop dient gelet te worden, hoezeer het ook niets bepaaldelyks beslisse, en ofschoon het den Koning van Holland meester late om eene eventueele verandering in de staatkundige gesteltenis van Europa, of eene wyziging van het Britsche kabinet tot zyn voordeel aan te wenden, voldoet schier aan al wat Belgie verlangt. Het verbindt den Koning van Holland tot eene onbepaalde wapenschorsing, en tot vergunning der vrye Scheldevaart. Door dit traktaat erkent echter de Koning van Holland *Leopold* niet als Koning van Belgie, noch verpligt hy zich op eenigerlei wyze om aan eenige der begeerten van Belgie, Groot Brittanje of Frankryk te voldoen. De zaak bezadigd gadeslaande, schynt deze preliminaire *status* de beste te zyn, welke onder alle de gesteltenissen van het vraagstuk ooit konde gesloten worden; voor Holland is het [illegible] nieuwe dwangmaatregelen, aannemen konde; voor Belgie is het gunstig, vermits het alle vrees voor eenen vyandelyken aanval ter zyde schuift, en hetzelve alzoo zyne verslindend kostbare krygstoerustingen kan beknotten; voor Groot Brittanje is het voordeelig, aangezien deszelfs handel gedrukt werd door de voortduring van het embargo en van eenen onnatuurlyken staat van vyandschap, waartoe de noodwendigheid door allen en een iegelyk werd betreurd; en het is bevorderlyk tot de algemeene rust van Europa, die door de *kwazie*-vyandelykheid tusschen Holland, Groot Britanje en Frankryk gestadig met stoorenis werd bedreigd.

Times:—Het schikken der Hollandsche kwestie, of ten minste hetgeen men nu als zoodanig noemt, schynt veel meer invloed op het vertrouwen onzer kapitalisten uitgeoefend te hebben, dan men van hun vermoed had. De aankomst der ratificatie, welke men in den beginne der aanstaande week verwacht, zal dus natuurlyk strekken om dit vertrouwen te vermeerderen.

Het is echter opmerkenswaardig dat de brieven, die gisteren met de Hollandsche post gearriveerd zyn, niet algemeen over het preliminaire traktaat spreken, waarvan de byzonderheden vry naauwkeurig te Amsterdam bekend waren met diezelfde overtuiging, als hier, dat het geheele verschil vereffend is. Het opheffen van het embargo, hetwelk in ieder geval het gevolg van de ratificatie wezen zal, wordt met angstvalligheid verwacht, wegens vele der teruggehouden goederen die aan bederf onderhevig zyn, en hierdoor zal dan ook zonder twyfel eene der grootste oorzaken van verbittering tusschen de twee landen uit den weg geruimd zyn. Sommigen onzer kapitalisten schynen van gevoelen te zyn, dat het ryzen der fondsen niet geheel aan de schikking der Hollandsche kwestie toegeschreven moet worden, maar ook aan het berigt dat eene der nieuwe wyzigingen in het Charter der Engelsche bank zal zyn; om door onderscheiden middelen den geldomloop te bevorderen. Het gouvernement, verzekert men, is voornemens om te dien einde in de inzigten der voornaamste Bankiers te treden. Het is echter moeijelyk, met zekerheid iets hieromtrent te bepalen, daar de meest uiteenloopende geruchten in omloop zyn en zy, die in het geheim zyn, zyn zeer achterhoudend.

Uit 'sGravenhage dd. 23 Mei meldt men:

Volgens berigten uit Batavia is de Heer *Baud*, die van wege Zyne Majesteit met eene tydelyke commissie naar Java is belast, op den 10 January jongstleden aldaar aan boord van het schip de *Prinses Marianne*, in goeden welstand aangekomen en met alle eerbewyzen door den heer Gouverneur Generaal *van den Bosch* ontvangen en verwelkomd.

BELGIE.

Amsterdam, Mei 21.—Uit de Provincie Zeeland, dd. 17 Mei, meldt men:

Zeer weinige en gewoonlyk kleine schepen ziet men de Schelde naar Antwerpen opvaren, meest geladen met granen en hout; de Belgische handelshuizen zien zich in hunne schitterende commerciele verwachtingen verbazend bedrogen; zy droomden dat de schuldige en edelmoedig gespaarde stad, ten koste van de welvaart van Noord-Nederlands getrouwe en nyvere ingezetenen, een tweede Tyrus zoude worden, en hoe bitter zien zy zich te leur gesteld; Fransche, Engelsche en Duitsche kooplieden ontginnen om stryd de Belgische provincien, terwyl misbruik van magt en de ongehoordste onregtvaardigheid den Hollandschen handel drukken, vernietigt de *opregte vriendschap* van *Engeland en Frankryk* de welvaart van *het werk hunner handen*, van het Belgische Koningryk.—Voor *ons*, Noord-Nederlanders, werpt men ten minste, genoegzaam het masker af, wy weten wat wy van *Engelsche belangloosheid* en *Fransche edelmoedigheid* te wachten hebben; wy hebben deze kennis in vroeger dagen duur gekocht, en de waarschuwende genius der geschiedenis, herinnert ieder Noord-Nederlander aan de toenmaals zoo noog genoemde *grootmoedigheid* van *Philips II.*—aan de *belangloosheid* van *Elisabeth* en *Leicester*, aan de *dankbaarheid der Stuarts*, aan de *vroomheid* van *Cromwel*, aan de *regtvaardigheid* van *Lodewyk XIV*, aan het *geluk* en de *rykdom*, die ons de toover-woorden: *Liberté, Egalité* en *Fraternité* schonken,—de school des ongeluks gaf ons een *waar*, een *heilig* donkbeeld van de keurspreuk onzer vaderen;—ook gy, diep vernederd Belgie, die deze eeuwig geldende spreuk, in *afgebedeld Fransch*, tegenwoordig, als de schreeuwend- [illegible] *van der Noot* voert, ook gy, hebt die ondervinding met bloed en schatten gekocht; doch uwe wispelturigheid scheurde deze belangryke bladeren uit de geschiedenis van uw land. Dezelfde spreuk, die ons kracht en eensgezindheid in het ongeluk geeft, slaat uwe moed ter neder, wy staren blymoedig op dezelve, gy *kunt* de woorden *Eendragt maakt Magt* (of in de *Belgische* taal, *l'Union fait la force*) niet lezen, zonder te blozen;—wy *kennen* onze bondgenooten, onze vrienden,—by ons zal men geene vorderingen maken,—de staatkunde van het beroemde *triumviraat* meent het wel met U—even als Mahomet, kiezen zy gaarne hunnen Adeptus uit het *ezels*of *duivengeslacht*.

Mei 23.—Uittreksels uit de Belgische dagbladen tot den 25 Mei:

Journal du Commerce: Dit blad bevat nopens de jongste troebelen te Antwerpen en de plundering van deszelfs drukkery niet het minste berigt, alleenlyk vindt men daarin de twee ondervolgende proclamatien.

Burgemeester en Schepenen der Stad Antwerpen in aanmerking nemende dat de openbare rust gisteren avond ter gelegenheid van de opening der Societeit *la Loyauté* in het gebouw beneden aan het Meirsplein No. 1162 is gestoord geworden;

Overwegende dat, hoewel de konstitutie den ingezetenen vergunt by een te komen, het niettemin de pligt is der Overheden om in buitengewone gevallen die maatregelen te treffen, welke door het behoud der algemeene rust worden gevorderd;

Gelasten als volgt:

Art. 1. Het lokaal der bovengenoemde societeit zal worden gesloten en geene zamenkomst zal daar, tot nadere beslissing, kunnen gehouden worden.

Art. 2. De bewaking van bedoeld lokaal zal worden toebetrouwd aan de gewapende magt, die niemand, wie hy ook zy, onder eenig voorwendsel hoegenaamd zal vermogen daar binnen te laten komen.

Aldus gearresteerd ten Stadhuize, den 22 Mei 1833.

Het lid der Schepenen, functie doende voor den Burger,

OGEZ.

Ter ordonnancie, voor den Sekretaris.

R. J. DE BACKER, *Schepen.*

Medeburgers!

De openbare rust is gisteren avond grovelyk gestoord geworden.

De overheden zyn wakende, het militaire gezag ondersteunt hen, eene toereikende krygsmagt is beschikbaar gesteld. Mogen toch de *goede burgers* zich gerust stellen; zich van alle volksamenscholing verwyderd houden.

Aldus gearresteerd ten Stadhuize, den 22 Mei 1833.

Het lid der Schepenen, functie doende als Burgemeester,

OGEZ.

Ter ordonnancie, de Sekretaris,

R. J. DE BACKER.

Rotterdam, Mei 25.—Men verhaalt, dat gisteren in 'sHage met de telegraaph de tyding aangebragt is, dat te Gent, te Brussel, te Antwerpen en andere plaatsen in Belgie, nagenoeg gelyktydig, een hevig oproer uitgebarsten is tegen de aldaar bestaande orde van zaken.

Den 18den heeft de regering van Gent eene waarschuwing doen publiceren tegen de zamenscholingen, welke op verschillende plaatsen der stad de openbare rust in gevaar hebben gebragt. De inwoners worden vermaand zich te onthouden van alle vereenigingen op de straten, met bedreiging, dat de kommanderende generaal stellige orde aan de troepen gegeven heeft om met geweld de zamenscholingen uit een te dryven, welke op de eerste aanmaning der politie niet mogten uit een gaan.

Die publicatie scheen haar doel voor het oogenblik niet gemist te hebben, daar Zaturdag avond een twintigtal onder-officieren, die in een estaminet zaten, zich vergenoegden met *weg met de Orangisten!* te schreeuwen en door den generaal *Magnan* naar de kazernen werden gezonden, terwyl een hoop gemeen volk, dat voor die herberg stond, zonder ongeregeldheden te bedryven uit een liep.

FRANKRYK.

Parys, Mei 23.—Volgens het procesverbaal der bevalling van mevrouw de hertogin van Berry, dat door het regeringsblad medegedeeld wordt, heeft zy in tegen- [illegible] getuigen verklaard, dat zy wettiglyk gehuwd is met den graaf *Hector Lucchesti-Palli*, van het vorstelyk huis van *Campo-Franco*, edelman der kamer van den Koning der beide Sicilien en gedomicillieerd te Palermo, en dat zy hare dochter de namen gegeven heeft van *Anna Maria Rosalia*.

De graaf *Hector Lucchesti-Palli* is zaakgelastigde van Napels by het hof der Nederlanden en heeft zich gelyktydig met Mevrouw de Hertogin te Massa bevonden.—Hy behoort tot een der oudste en aanzienlykste geslachten van Italie.

Mei 26.—Gisteren is er aan het departement van buitenlandsche zaken een koerier van Madrid aangekomen. Onmiddelyk na zyne aankomst heeft de Hertog *de Broglie* zich by den President van den Raad begeven: het krediet van den Graaf *Raynova* is voor de onderscheidene door ons Kabinet aanvaarde onderhandelingen nutteloos geweest. De Russische invloed heeft by *Ferdinand* veel ingang gekregen, en de Fransche gezant is slechts flaauw door den Heer *Stratford Canning* ondersteund geworden. Men houdt zich voorbereid op nieuwe berekeningen ter gelegenheid der Cortesbyeenroeping; het Ministerie heeft den Heer *Calomarde* te Parys geroepen, ten einde de middelen te beramen om zich tegen het doel der Russen te verzetten; dat middel schynt niet van de besten te zyn, want deze staatsman schynt by *Ferdinand* niet zeer gunstig te staan. De Spaansche gezant heeft zich dezen morgen zeer snel naar den Graaf *Pozzo di Borgo*, en voorts naar den Hertog *van Broglie* begeven, welke laatstgemelde daarop eenen koerier met nieuwe instructien naar Madrid heeft gezonden.

TURKYE.

Rotterdam, Mei 25.—De gewone post heeft brieven van Konstantinopel van den 25 April medegebragt, waarin het volgende gevonden wordt:

"By de komst van het tweede Russische smaldeel, met een convooi transporten, aan wier boord de hulptroepen, die de Sultan gevraagd had, zich bevonden, heeft zich de Groote Heer naar het paleis van Terapia begeven, om er de twee admiraals *Lazareff* en *Kumuny*, den opperbevelhebber, generaal *Murawieff*, en de overige Russische officieren te verwelkomen. Zyne Hoogheid heeft hun dadelyk eene audientie verleend, in tegenwoordigheid van den Seraskier-Pacha en van *Ahmed Fvezi*-pacha, en hen met byzondere onderscheiding en en minzaamheid ontvangen. De Sultan betuigde hun, hoezeer de vriendschap en deelneming, welke Z. M. keizer *Nicolaas* hem by deze gelegenheid bewees, hem ten genoegen strekte, en vroeg hen, of zy op hunne reis ook geleden hadden, waarop zy antwoordden, dat, daar zy zich in handen der Hooge Porte bevonden en volgens

de opregte en welwillende gezindheid van hunnen Monarch gezonden waren, om den persoon van Zyne Hoogheid te beschermen, zy uit tevredenheid de moeijelykheden van de reis niet hadden gevoeld. Sultan *Mahmoud* zeide, dat, daar zy bestemd waren om voor de veiligheid van zynen persoon te waken, hy ook wilde, dat zy in alles over de gastvryheid der Porte zouden verheugen.—Z. H. voegde hierby de verzekering, dat, na het byleggen der Egyptische zaak, de Hooge Porte alle middelen in het werk zou stellen om den naauwen vriendschapsband, die haar met het keizerlyk Russische hof vereenigt, nog meer te bevestigen. De Russische generaals hernamen, dat zy het zich tot een heiligen pligt zouden maken, volgens de bevelen des Keizers, in dienst van Zyne Hoogheid den grootsten yver en onverbreekbare trouw aan den dag te leggen, waarop zy afscheid nemen van den Sultan, die vervolgens naar zyne residentie van Tschirogan terug keerde.

"Gedurende eenige dagen is de aandacht van het publiek van de zoo belangryke politieke gebeurtenissen van den dag afgetrokken geworden door de aankomst van eenige St. Simonisten in Konstantinopel, werwaarts zy gekomen waren om, zoo zy zeiden, de vrye vrouw te zoeken en haar met hun hoofd, vader *Enfantin*, te doen huwen. Deze avanturiers wekten door hunne bespottelyke kleeding en gedrag en ook door de vryheden, die zy zich ten aanzien van Turksche vrouwen veroorloofden, den argwaan en misnoegdheid der Regering op, zoo dat deze hen het gevangen nemen en naar de Dardanellen brengen, waar voor hunne geheele verwydering uit het Turksche ryk verder gezorgd zal worden."

DUITSCHLAND.

Dusseldorp, Mei 13.—Uit Zwitserland wordt geschreven, dat de regering van Bern den Kommissaris van Oorlog met volmagten heeft afgezonden, om in de nooddruft der herwaarts gevlugtte Polen te voorzien en hunne oogenblikkelyke verspreiding in onderscheiden kantonnementen te verzorgen.

Voorts wordt er gemeld, dat de Fransche regering aan hare ambtenaren op de Zwitsersche grenzen aangeschreven heeft, geene uitwykende Polen meer naar Zwitserland door te laten, maar ook diegenen der reeds uitgewekenen, die terug willen keeren, geenen onderstand meerder uit te reiken. Eindelyk nog wordt er bygevoegd, dat door meergemelde Polen het volgende smeekschrift aan den Zwitsersche landdag ingezonden is.

"Na het, door onze vyanden veroverd vaderland vrywillig verlaten te hebben, vestigden wy ons uitzigt op het Fransche volk, welkers roem en tegenspoeden zoo naauw met onze geschiedenis verbonden zyn. Dit volk, welks vryheidsmin door het beschaafd Europa dankbaar wordt erkend, stelde ons zyne gastvrye armen open, en sedert onze aankomst in Frankryk was het deszelfs eerste zorg ons lyden te verzachten. Maar terwyl ons het Fransche volk ons als de overblyfselen van de *voorhoede* der *heilige* volkenschaar beschouwde, behandelde de Fransche regering, welke hare oorsprong aan de souvereiniteit des voks te danken heeft, het oor aan onze vyanden verleenend, ons als vyanden van alle maatschappelyke orde en stichters van onrust; en verlangde zy, ter voorkoming van hersenschimmige ondernemingen, dat de kamer der afgevaardigden uitzonderings maatregelen tegen ons zou nemen. Zoo zyn de Polen thans slaven in Frankryk: de ministers van binnenlandsche zaken beschikt willekeurig over de vryheid en de middelen van bestaan hunner personen; ja, heeft zelfs het regt hen van het Fransche grondgebied te verdryven. Honderden achttien afgevaardigen hebben zien te vergeefsch tegen het verlangen des ministers verzet; zy hebben voor de meerderheid moeten wyken, maar hunne stem is voor geheel Europa niet verloren gegaan.—Vyanden van alle willekeurigheid en getroost alle wederwaardigheden van het lot ten nutte der volkeren moedig te lyden, zagen wy ons genoodzaakt Frankryk te verlaten, en by U bescherming en woning te verzoeken. De diensten welke onze natie aan Europa heeft betoond, maar vooral onze rampen, pleiten voor ons en het Poolsche karakter, de eer van de soldaten der vryheid, zyn de zekerste waarborgen van ons gedrag in uw Vaderland. Wy verwachten uw antwoord, en houden ons overtuigd dat hetzelve de waardige nakomelingen van *Tell* waardig zal wezen. Wy verbeiden hetzelve in de zekere verwachting dat de slagtoffers van het ongeluk zich niet terug gestoten zullen zien uit dit land, van ouds de bakermat der vryheid.

RUSLAND.

Petersburg, Mei 2.—De dagbladen dezer hoofdstad behelzen een artikel *over den tegenwoordigen toestand van Polen.* Men leest daarin onder anderen, het volgende, omtrent hetgene van wege de Russische regering gedaan is om het land op te beuren uit den ellendigen toestand, waarin hetzelve is vervallen, door den jongsten opstand en den oorlog, die daarvan het gevolg is geweest. In Rusland werden 15000 stuks horenvee opgekocht en daarvan een gedeelte onder de waarde vervreemd, om eenen gematigden marktprys te verkrygen, en een ander gedeelte op crediet in lange termynen aan de landbouwers overgelaten, die daarenboven eene groote hoeveelheid zaaihaver en de in het veldmagazyn overgeblevenen paarden ten geschenke ontvingen. Verder werd er timmerhout uit 's lands bosschen onder de behoeftigen verdeeld, om hunne huizen weder te kunnen opbouwen. De termyn tot betaling der achterstallige belastingen werd verlengd, of dezelve werden hun ook kwytgescholden, terwyl eene som van 4,596,287 fl. onder de armste werd verdeeld. De vergoeding der requisitien van de Russische armee gedurende den veldtogt werd bespoedigd, en tot dusverre bedraagt de som dezer betalingen reeds 1,200,000 fl. De militaire bevelhebbers ontvingen order, om streng te zien ten einde de boeren aan geene plageryen blootgesteld en niet genoodzaakt werden om iets te leveren, hetwelk niet by de wetten of byzondere bepalingen der overheid mogt toegestaan zyn. Alle requisitien van den kant der troepen werden uitdrukkelyk verboden, en de weldadige uitwerking van deze beschikking blykt uit de goede verstandhouding tusschen het volk en onze soldaten in die streken, welke nog onlangs het tooneel van den hevigsten kampstryd waren. De soldaten nemen overal de strengste krygstucht in acht. Wyders vestigde de regering hare aandacht op de menigte ouderlooze knapen en meisjes, die hunne ouders door de oorlogs-gebeurtenissen verloren hadden en geheel aan hun lot overgelaten waren.

Antwoord van den Prins TALLEYRAND *en Lord* PALMERSTON, *in dato 23 April, aan Zyne Excellentie den Heer* DEDEL.

De Ondergeteekenden, buitengewoon Gezant van Z. M. den Koning der Franschen en Eerste Secretaris van Staat van Z. Britsche Majesteit voor de Buitenlandsche Zaken, hebben de eer gehad de nota van dato 16 dezer te ontvangen, welke Z. Exc. de Heer *Dedel*, Gevolmagtigde Minister van Z. M. den Koning der Nederlanden, door zyn Hof gelast is geworden hun te doen toekomen in antwoord op die, welke zy hem in dato 2 dezer hadden behandigd; en zy kunnen niet afzien hun leedwezen te betuigen, daarover dat zy deze nota zoo weinig berekend vinden om de eindbeslechting te bespoedigen, welke het Nederlandsche Hof verklaart ongeduldig te zyn daar te stellen, en die even noodzakelyk is voor de belangen van Holland zelven, als voor het behoud van den algemeenen vrede.

Stilstaande by dit gedeelte der Nota van Zyne Exc. den Heere *Dedel*, die zich beroept op het 34ste protokol, onthouden de ondergeteekenden zich van de aanmerkingen te maken, welke de gebeurtenissen van het tydvak waarop hier gedoeld wordt, hun natuurlykerwyze zouden kunnen aan de hand geven, omdat zy vermeenen dat het weder opvatten eener redewisseling over verledene redenen van beklag tegen het Nederlandsche Gouvernement, alleenlyk strekken zoude om het bevredigingwerk te belemmeren, hetwelk het bestendige oogmerk der pogingen hunner respective Gouvernementen is geweest.

Zy zullen zich derhalve bepalen tot de daadzaak dat aangezien de tegenwoordige omstandigheden geheel verschillende zyn van die van het tydsbestek waarvan hier wordt gewag gemaakt, de maatregelen welke men destyds oorbaar achtte aan te nemen, ten eenemale buiten toepassing zyn op den tegenwoordigen staat van zaken. Maar de ondergeteekenden moeten aan het Nederlandsche gouvernement herinneren, dat, ofschoon de vyf Mogendheden destyds in eene, wat den tyd betreft, bepaalde wapenschorsing hebben bewilligd, echter hunne bedoeling, zoo als dit uit alle de akten der Conferencie blykbaar is, nimmer geweest is, aan te nemen dat, wanneer de tot den duur der wapenschorsing bepaalde tyd zoude verstreken zyn, men aan Holland en aan Belgie zoude toestaan de vyandelykheden te hervatten; en, tot bewys voor deze stelling, behoeven de ondergeteekenden alleenlyk zich te beroepen op de Nota, Annexe D, tot het protokol 49, door de Conferencie aan de Gevolmagtigde Gezanten der Nederlanden gerigt, waarin de Plenipotentiarissen der vyf Mogendheden te kennen geven, dat zy niet anders kunnen dan hier verklaring te doen van hun vast besluit om, "door alle in hunne magt staande middelen, zich te verzetten tegen het vernieuwen van eenen worstelstryd die, van nu-af-aan doelloos geworden zynde, voor de beide landen de bron van groote rampzalgen zoude zyn, en Europa met eenen algemeenen oorlog zoude bedreigen, welken vóórkomen de eerste pligt der vyf Mogendheden is.

De vyf Mogendheden zyn, sedert, van deze verklaring nimmer afgeweken: zelfs hebben zy dezelve meermalen en eenparigklyk in hunne volgende akten herhaald.

Maar, indien de vyf Mogendheden, in de maand October 1831, het noodeloos geacht hebben van het Nederlandsche Gouvernement de verbindtenis tot eene nieuwe en onbepaalde wapenschorsing te vorderen, is zulks geschied omdat zy begrepen hebben dat het van hen afhing, door hunne verklaring den duur daarvan te verlengen, of door hunne wapenen over de verbreking daarvan wraak te oefenen.

De gouvernementen van Frankryk en Engeland zouden ongetwyfeld, in dit oogenblik, den zelfden weg kunnen inslaan, en de voortduring der wapenschorsing kunnen verzekeren door eene verklaring aan het Hollandsche gouvernement, met de bepaling dat het schenden dier wapenschorsing zoude worden aangemerkt als eene daad van vyandelykheid tegen de beide Mogendheden.

Indien niet de beide Mogendheden dit middel aanwenden, en liever verlangen dat de wapenschorsing het uitwerksel zy van eene onderling weerkeerige overeenkomst, geschiedt zulks voorzeker niet omdat zy de magt betwyfelen, welke zy hebben om de door hen, even als door Oostenryk, Pruissen en Rusland, gewaarborgde onafhankelykheid en onzydigheid van Belgie te doen eerbiedigen, maar omdat zy den gang, welken zy aangenomen hebben, beschouwen als den meest verzoenenden en den meest bevredigenden, en bygevolg als best moetende voeren tot het oogmerk werwaarts hunne staatkunde hen gestadig heeft geleid.

De ondergeteekenden hebben zich in hunne nota van den 2 dezer, verzet tegen den door het Hollandsche gouvernement voorgestelden bepaalden duur der wapenschorsing; en de redenen tot dit verzet door hen aangegeven, schenen hun derwyze voldingende toe, dat zy vol vertrouwen verwachteden dat aan den Heer *Dedel* magtigingen zouden gezonden worden om in eene onbepaalde wapenschorsing te bewilligen, indien namelyk het Nederlandsche gouvernement het oorbaar achtede de onderhandelingen voort te zetten. Hunne verwachting is derhalve schromelyk bedrogen geworden, door, opzigtelyk dit zelfde punt, in de nota van den 16 dezer, een voorstel te vinden, hetwelk nog meer aan tegenwerping onderhevig is, dan datgene hetwelk zy verklaard hebben onaannemelyk te zyn.

Het Nederlandsche gouvernement stelt heden voor, om, met betrekking tot het staken der vyandelykheden, den staat van zaken terug te brengen die voor de maand November 1832 bestond.

Welke nu is die staat van zaken, en in welk opzigt zoude hy er toe berekend zyn om met zekerheid eene waarborging het behoud van den vrede aan te bieden?

Wel is waar, gedurende het jaar hetwelk de jongstleden maand November is voorafgegaan, bestond er, daadwerkelyk, eene verlengde staking der vyandelykheden. Maar het is niet minder waar, dat, gedurende hetzelfde tydsbestek, de Koning der Nederlanden onwrikbaar volhield, dat hy door geenerlei wapenschorsing was gebonden, en het hem vrystond de vyandelykheden te hervatten, telkenmale hy het oorbaar konde achten zulks te doen; terwyl de vyf Mogendheden, van hunnen kant, zonder in het afgetrokkene het regt van Z. M. den Koning der Nederlanden te betwisten, hem eenvoudiglyk verklaarden dat, indien hy dit regt uitoefende, zy er de uitoefening van zouden beschouwen als eene daad van vyandelykheden tegen hen zelven.

Is dat een staat van zaken van welken de Koning der Nederlanden in ernst kan voorstellen denzelven door eene formeele overeenkomst te herstellen? Het oogmerk der overeenkomst, tusschen de staten, is niet een geschil, maar een verdrag te constateren.

De ondergeteekenden verlangden in hunne nota van den 2 dezer, de tydelyke erkenning der onzydigheid van Belgie tot op het sluiten van een definitief traktaat.—Dit voorstel is in zichzelven derwyze redelyk, en het is een zoo natuurlyk gevolg van de wapenschorsing, dat, alzoo daartegen in de jongst door Z. Exc. den Heer *Dedel* overhandigde nota geenerlei tegenwerping is gemaakt, de ondergeteekenden niet nalaten kunnen alsnog de hoop te voeden, dat van wege het gouvernement der Nederlanden geenerlei verzet tegen deszelfs aanneming zal plaats grypen.

Wat de door het Nederlandsche gouvernement op nieuw voorgebragte aanvrage betreft, die strekken zoude om door de Belgische troepen zekere op het Belgisch grondgebied bezette plaatsen te ontruimen, moeten de ondergeteekenden blootelyk verklaren dat het aan hunne respective gouvernementen onmogelyk zyn zoude aan het Belgische gouvernement eene zoodanige te doen. *Frankryk* en Groot-Brittanje, gehouden tot de naleving der verbindtenissen door hen met het Belgische gouvernement aangegaan, hebben ondernomen dit gouvernement in bezit te stellen van al het grondgebied, hetwelk krachtens het traktaat van 15 November aan hetzelve is gewaarborgd, en indien de Mogendheden genegen zyn te bewilligen in eene tydelyke schikking, door welke de Nederlandsche troepen voortgaan zouden Lillo en Liefkenshoek te bezetten, terwyl van eenen anderen kant een aanzienlyk gedeelte van het Nederlandsche terriroir als een evenwaardig onderpand in handen der Belgen zouden verblyven, zouden zy echter nimmer aan de Belgen kunnen vragen plaatsen te ontruimen, welker bezit hun door de vyf groote Mogendheden is gewaarborgd geworden.

Met opzigt tot de militaire gemeenschaps-wegen van het Maastrichtsche garnisoen met Duitschland en Holland, hebben de ondergeteekenden nimmer gemeend zich te verzetten tegen het geheel- en- al vry behouden dier gemeenschapswegen; maar zy hebben dezelfde vryheid gevorderd voor de handels-gemeenschapsmiddelen van Belgie over Maastricht, en zy zyn overtuigd dat het Nederlandsche gouvernement de volstrekte noodzakelykheid eener zoodanige beschikking zal inzien.

Zoodanig zyn de aanmerkingen, welke de ondergeteekenden te maken hebben op dit gedeelte van de Nederlandsche Nota, welke betrekking heeft tot eene preliminaire conventie; maar zy moet herinneren, dat het Nederlandsche gouvernement in deze Nota met stilzwygen dat gedeelte van de jongste mededeeling der ondergeteekenden voorby gaat, hetwelk doelt op de spoedige en gemakkelyke vereffening van onderscheiden door hen uiteen gezette punten, waarvan het eind strekte om instructien en volmagten te zien verkrygen, met behulp van welk Zyn Excell. de Heer *Dedel*, die punten met hen zou hebben kunnen regelen.

Het bedroeft de ondergeteekenden te moeten zeggen, dat dit stilzwygen hun slechts al te veel redenen schynt te leveren, om te vreezen, dat het Nederlandsche gouvernement wederom alle werkelyke en regtstreeksche handeling, waardoor de geschillen met Belgie zouden kunnen worden ten einde gebragt, wenscht te ontwyken.

Zy willen nogtans gaarne gelooven, dat hun vermoeden niet door de uitkomst worde bevestigd.

Door de alreeds ontwikkelde redenen vinden zy zich echter verpligt op de dringendste wyze hunne aanmaningen by het 's Gravenhaagsche hof te herhalen, opdat Z. Exc. de Heer *Dedel* voorzien worde van de te dien einde vereischte volmagten en instructien; kunnende de ondergeteekenden niet twyfelen, of de bedoelde volmagten zullen worden verleend, wanneer namelyk van wege Z. Nederl. Majesteit inderdaad de geneigdheid bestaat om met de Belgen op billyke en regtmagtige voorwaarden vrede te sluiten.

De ondergeteekenden, enz.

(Get). TALLEYRAND.
PALMERSTON.

Gouvernements Secretary,
Curaçao den 16 Augustus 1833.

NAMENS den HoogEd. Gestrengen Heer Directeur dezer kolonie, wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week eindigende den 24 dezer als volgt is bepaald: het brood van vyftien Cents moet 16 Oncen wegen, en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys, een once minder mogen wegen; op pœne als by de Publicatie van den 16den Maart 1824 is vastgesteld.

De Gouvernements Secretaris,
W. PRINCE,

Curaçao den 16 Augustus 1833.

HET wordt hierby bekend gemaakt dat er een Brieven Zak zal worden opgemaakt om van hier naar de Nederlanden verzonden te worden met Zyner Majesteits Brik Courier en dat dezelve op morgen den 17 dezer des namiddags te twee ure precies zal gesloten worden.

De 1e. Commis ter Gouvernements Secretary,
belast met de Post Directie,
H. KIKKERT.

Curaçao den 17 Augustus 1833.

DE ondergeteekende door zyn plotselings opgekomen vertrek naar de Nederlanden verhinderd zynde, om van al zyne Bloedverwanten en Vrienden afscheid te nemen, doet dus zulks by deze, met den opregten wensch dat het een ieder in zyne betrekking steeds moge welgaan, terwyl hy zich verders in het voortdurend aandenken van allen blyft aanbevelen.

De Luitenant ter Zee der 1ste Klasse,
H. C. VAN NUYS.

Publieke Verkooping.

DE ondergeteekenden in kwaliteit als Testamentaire Executrice en Executeur in den Boedel en Nalatenschap van wylen Mevrouw MARGARITHA WILHELMINA ENGELBRONN, Weduwe van den Heer WILLIAM LEE, zullen op Maandag den 26sten dezer maand des morgens te tien ure by Publieke Opveiling doen verkoopen de volgende tot den opgemelden Boedel behoorende effekten, te weten:

Een groot en fraai HUIS, staande en gelegen alhier aan de Overzyde dezer Haven, in de 2de Wyk, Huis No. 92, bestaande uit twee boven en drie onder Huizen, dertien Afdakken en twee Regenbakken en een ruime Koraal.

Een HUIS, staande en gelegen op Scharlo, No. 17, met Vyf Afdakken, een Regenbak en Koraal.

Eenige SLAVEN.

Eene DRUKPERS met toebehooren.

Eenige Goud, Zilverwerk, Meubelen, Huiscieraden, enz.

J. E. MUIS.

Den 9den Augustus 1833.

NB. De koop voorwaarden zyn van den 22sten dezer af te bezien by de Executrice en de verkooping zal plaats hebben in de Willemstad, Breede Straat.

Publieke Verkooping.

DE ondergeteekenden in kwaliteit als Sekwesters in den Boedel van Mevrouw Deweduwe HENRY BASDEN, zullen op Woensdag den 28sten dezer des morgens te 10 ure, aan de Werf, by Publieke Opveiling doen verkoopen de volgende effekten, te weten:

De WERF, met het daarop staande Woonhuis, Pakhuizen, verdere gebouwen, &c.

Het HUIS en ERF genaamd de KORTYN.

De BEHUIZINGEN bekend onder den naam van MARIA DE POOL.

Het PERCEEL WATERS, liggende aan de west zyde der haven, bezuiden de Scheepstimmerwerf van Mevrouw Dew. Henry Basden, beoosten de huizen bekend onder den naam van Maria de Pool, behoorende aan de gemelde Mevrouw Basden en benoorden het Huis en de Werf van den Heer A. Mattey.

Eenige Slaven, als Timmerlieden, Kalfaters, Smids, Kuipers, &c.

Alsmede eenige Hout en Yzerwaren, &c.

De veil voorwaarden zullen zeer voordeelig zyn en te bezigtigen by de ondergeteekenden, of op het Vendu Kantoor.

ABm. DE VEER Jr.
O. M. DA COSTA.

Den 9den Augustus 1833.

Publieke Verkooping.

DE ondergeteekenden Testamentaire Executeuren in den Boedel en Nalatenschap van wylen den Heer HAIM ABINUN DE LIMA, alhier gewoond en overleden, zullen op Maandag den 2den September aanstaande en volgende dagen by Publieke Opveiling, in de Willemstad, in de Heere Straat alhier verkoopen:

Een party MEUBELEN, HUISCIERADEN, BOEKEN, &c.

Een PLANTAGIE genaamd OOSTPUNT, gelegen alhier in de Oost Divisie, 1ste District.

Een spacius HUIS, met drie Regenbakken, een Loots en andere Gebouwen, staande alhier op Scharlo No. 18.

Alsmede een party SLAVEN.

JOSIAS ABINUN DE LIMA qq.
JEUDAH ABINUN DE LIMA qq.
E. A. DE LIMA qq.
J. A. DE LIMA, *M. D.* qq.

Den 16 Augustus 1833.

TE KOOP.

Bÿ AUGUST MULLER,
Beste Hollandsche Jenever, Tenerif Wÿn en frai gerande Visite Kaartjes.

L Y S T

Van ter Gouvernements Secretary liggende onafgehaalde brieven aangekomen sedert de laatste acht dagen.

Dirk Hoogerduin	J W Doormaar
A Boögeman	Christiaan Meyer
P A Gerber	J B Everts
D Beevers	

Curaçao den 16 Augustus 1833.
De 1e. Commis ter Gouvernements Secretary
belast met de Post Directie,
H. KIKKERT.

CURAÇAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—AUGUSTUS.

13. golet Abeona, Beschop,	Bonaire
16. brik Nun, Lewis,	Porto Rico
—— Gen. Gov. von Scholten, Krögg,	St. Croix
golet Gysbertha, Rendon,	Puerto Cabello
schip Carolina, Mark,	St. Thomas

UITGEKLAARD—AUGUSTUS.

10. brik Rupert, Banken,
14. golet Dorothea, Lopez,

Verleden Zondag is van Suriname binnen deze haven aangekomen, Z. M. Korvet HIPPOMENES, gekommandeerd door den Kapitein DE QUARTEL.

Het nieuws der week is niet zeer gewigtig. De zaken van het Moederland staan om door onderhandelingen te worden beslist; en men was in verwachting dat alles spoedig ten beste zal schikken.

De Koning Leopold heeft op den 7 Junÿ de vergadering der kamers met eene troonrede geopend, welke zoo men wil wel ontvangen is geworden. In deze aanspraak maakt hy bekend: dat er eene voorloopige overeenkomst met den Koning der Nederlanden is getroffen, ten welke gevolge eene gedeeltelÿke ontwapening zal plaats hebben; en dat de inkomsten van het land toegenomen zyn, zoo dat men een te goed in het balans van de schatkist mag verwachten. Verders wekt hÿ de aandacht van de leden op den toestand van den handel en van den landbouw, en beveelt aan het daarstellen van eene gemeenschap te water tusschen de Schelde, de Maas en den Rhyn.

Het is eene gelukkige zielsgesteldheid van vele menschen om zich droombeelden te kunnen scheppen en hunnen waren toestand voor een oogenblik te vergeten; de gezigteinder van hunne omstandigheden, hoe duister ook in de wezentlykheid, helderet voor dat oogenblik van verrukking op en zÿ zien eene gelukkige uitkomst in het verschiet. Koning Leopold schÿnt van deze zielsgesteldheid te zyn. Op het oogenblik om de aanspraak van den troon te doen, werd hy ontroerd en raakte in eene zielsverrukking, waarin hÿ den waren toestand van Belgie vergat en eene gewenschte toekomst te gemoet zag. Reeds waren de inkomsten van Belgie zoodanig verbetert, dat men een te goed in de schatkist mag verwachten, en er moesten dadelÿk kanalen gemaakt worden!

Deze zielsverrukking was natuurlÿk bÿ Koning Leopold. Wie voelt zich niet opgewekt wanneer men van eene doodangst ontkomen is!

Sedert dat Leopold Koning der Belgen geworden is, had hÿ geen oogenblik rust, het Hollandsch leger stond aan de grenzen en vóór het sluiten van het preliminair traktaat, mogten de Hollanders eik oogenblik aanvallen. Deze vrees is over, een zware steen is van zyn gemoed geligt en hÿ vindt zich reeds in den droom der zoete verbeelding geplaatst. De Engelsche redakteur zegt: *this speech was delivered with much spirit.*

De bevolking van Belgie was volgens de telling van den 1 January 1831, 4,130,121 en van den 1 Januarÿ 1833, 4,142,257, zoo dat er eene vermeerdering van bevolking is van 12,136 zielen.

Onder dagteekening van Hamburg 11 Junÿ, vinden wÿ berigten van zware brandstichtingen in onderscheidene plaatsen in Duitschland.

Op den 18 Mei had er in de stad Zolkiew, digt bÿ Limburg in Galicie, een brand plaats, waarbÿ 700 huizen vernield werden; 250 huizen met 2 kloosters van Dominikanen en Bazilianen zÿn geheel in assche gelegd.

Op den 28 Mei verbrandden tot den grond toe 306 huizen te Izikszo in Hongarÿen.

Op den nacht van den 28 Mei werden 44 schuren te Grabow in Mecklenburg Schwerin eene prooi der vlammen.

Op den 29 Mei verbrandden in de kleine stad Hotzenplotz, in Oostenrÿksch Silesie, 100 huizen.

Op den 2 Junÿ, 20 woonhuizen en 24 andere gebouwen, in de stad Osterode in Hanover.

Op diezelfde dagteekening verwoestte de een schrikkelÿke brand een groot gedeelte der stad Reichenbach in Voigtland. Volgens de opgaven bleven van de 730 huizen slechts 200 staan. De twee kerken en andere publieke gebouwen zÿn allen tot assche verbrand.

Het blÿkt uit de jongste Europische berigten van Junÿ, dat de Russische en Egÿptische troepen het grondgebied van den Sultan ontruimd hebben; gevolgelÿk zÿn de zaken in geschil tusschen Turkÿe en Egÿpte geheel vereffend.

De zaken van Don Pedro zÿn nog hangende zonder vooruitzigt van uitkomst.— Don Pedro ziende dat hÿ niets kan uitvoeren tegen de magtige legerbenden van Don Miguel die hem in Oporto opgesloten houden, heeft eene leger afdeeling van 4000 man, op verscheidene schepen, onder het bevel van den Engelschen kapitein Napier, uitgezonden om door het landen op eene of andere plaats digt bÿ Lissabon, eene afwending aan de krygsverrigtingen van Don Miguel te maken. Deze afdeeling was werkelÿk gezeild, volgens de Engelsche Courant op een Vrÿdag, (naar gewoonte wordt de dagteekening niet opgegeven;) doch men weet niet stellig de bestemde plaats van hare landing op te geven, en verliest zich hieromtrent in gissingen. Volgens geruchten zoude de expeditie te Aveiro, 30 mÿlen ten zuiden van Oporto aanlanden, alwaar gelÿk men voorgeeft, zich eene guerilla partÿ gevormd heeft in afwachting van geregelde troepen, om ten gunste van Donna Maria te werken. De tweede landing plaats zoude zÿn in de baai van Cascaes, eene plaats in de nabÿheid van Lissabon, van waar de troepen regtstreeks op de hoofdstad kunnen aanrukken. En de derde is dat de Kommandant Napier, die zeer onverzaagd is, regtstreeks op Lissabon zoude aanzeilen en binnen de hoofdstad aanrukken, waar hÿ verzekerd is bÿval te zullen erlangen.

Wÿ moeten dus afwachten tot dat kommandant Napier eene landing zal bewerkstelligd hebben, om de plaats zÿner bestemming te vermelden. Of misschien zal hÿ nergens aanlanden en gelÿk Admiraal Sartorius onverrigter zaak elders in eene bevriende haven binnen loopen.

De Admiraal Sartorius en de Maarschalk Solignac, zyn beide uit den dienst van Don Pedro. De eerste die door kommandant Napier is vervangen geworden, stond op zyn vertrek naar Frankrÿk; en de andere was uit Oporto met eene boot vertrokken om naar Engeland aan boord van eene stoomboot te vertrekken, doch uithoofde van zware hooge zeeën kon hÿ niet aan boord van de stoomboot komen, en hÿ zÿnen terugkeer naar de stad, werd van de batterÿen van Don Miguel op hem geschoten en hÿ bekwam eene wond van een geweer kogel in den arm.

Wÿ hebben voor de eerste maal eenige nummers gelezen van eene Courant van het Deensche eiland St. Kruis; namelÿk No 55—63 van de *Dansk Vestindisk Regierings Avis,* welke twee maal 'sweeks des Maandags en Donderdags uitgegeven wordt. Deze Courant is even als de St. Thomas Courant, opgevuld met advertissementen, en heeft dus een dubbel voordeel boven de Curaçaosche Courant; te weten: een geldelÿk, om de Drukkery te onderhouden en een daadzakelyk om den Redakteur te helpen de Courant te vullen

Thans vinden wy in de laatste nummer van die Courant geplaatst een koninklyk besluit van Z. M. den Koning van Denemarken, dd. 6 Junÿ 1833, waarbÿ de havens van het eiland St. Kruis open gezet worden voor de vaart van alle natien, onder betaling echter van zekere tonnegelden en inkomende en uitgaande regten. Dit besluit is te lang om in deszelfs geheel in dit nummer te worden geplaatst, hetgeen in een volgend zal geschieden.

De Stoelenmatter.

(Vervolg en Slot van onze laatste.)

Moeder en Zoon begaven zich te bed, Toen HENDRIK den anderen morgen weder zyne biezen opnam, en het *stoelenmatten* dapper langs het marktplein riep, hoort hy eensklaps de trom roeren. Er verzamelde zich eenige nieuwsgierigen rondom den tamboer. Hy nadert mede; het was 's Konings oproeping tot de vrywillige dienst tegen een hoog handgeld. "Wel," zegt hy by zich zelven, "waarom heb ik zulks niet eerder bedacht?... "Soldaat spelen is eerlyk, in oorlogstyd is het zelfs "roemryk... het Vaderland heeft mannen noodig... "Oranje roept, en wie kan zulk eene stem wederstaan. "Ik heb jong en sterk, en daarby loop ik ledig en lyd "honger..." Binnen een kwartier uurs is hy aan het werfhuis, en keert vol moeds, niet met het hangende hoofd eens bedelaars, maar met den fieren blik eens soldaats naar zyne moeder terug, werpt vyftig gerande guldens in haren schoot, drukt haar verrukt aan zyn hart en zegt: Ik ben soldaat, moeder!... de muiters vloeken "den besten Koning, wy zullen hen leeren Hem te eerbiedigen."

De moeder barst in tranen los..... het is een offer... zy zal haren lieveling moeten missen, maar God, het Vaderland en de Koning roepen hem, en zal zy hem niet dagelyks aan haar hart drukken, zy zal hem voor het minst ook niet zien hongeren... Wy zullen de byzonderheden van dezen en de eerstvolgende dagen niet schetsen... De zorgvolle moeder voorzag haren zoon van eenige kleine geriefelykheden, en hield nog een' mooyen penning over, waarvoor zy eene nering begon, waarvan de aanvang haar echter geene gouden eeuw voorspelde... Het afscheid was aandoenlyk. De jonge krygsman besproeide voor het eerst zyne montering met tranen, doch zy deden hem eer aan.

* * *

Wy zullen HENDRIK MOED onder de handen van den Serjant-drilmeester niet volgen, maar beginnen met te verhalen hoe hy zich gedurende de tien onvergetelyke dagen gedroeg. By de eerste compagnie van een dapper jager-batsljon stond hy uit hoofde van zyne kloeke houding en ranke gestalte in het eerste gelid, en had het geluk van by *Hasselt* en *Sint Truyen* menigen blaauwkiel in het zand te doen tuimelen.

In den morgen van den 12den Augustus, den grooten dag, waarop Hollands Leeuw den vyand aan den voet van den *Yzerenberg* tegenbrulde, was HENDRIK reeds te vier uren onder de wapenen en vol vuur om een der eersten te zyn, die den hoon van Vaderland en Koning zouden wreken. Toen omstreeks zes uren den Prinsen voorby de linie reden, zette hy zyne schako op de punt van zyne bajonet, en riep dapper: "Leve de Koning! Leve Oranje!" Onder het uiten dezer kreten zwoer hy by zich zelven te zullen overwinnen of sterven.

Omstreeks vyf en twintig duizend muiters stonden op den *Yzerenberg* in slagorde geschaard... Het kanon donderde door de omliggende valleyen... de kruiddamp verduisterde het oog... het gekletter der wapenen, het getrappel der paarden, het *hourah* der Onzen, de muzyk, de trommen, de horens, het aangeheven *Wilhelmus* der zangers van een ruiterregement, het *leve Oranje!* in één woord, het gansche krygsrumoer verdoofde het oor, doch verhief tegelyk het hart boven de aanvallen van vrees en kleinmoedigheid... HENDRIK kende de aandoeningen niet, hy kende slechts geestdrift, en spotte met de kwalyk gemikte schoten der poghansen, wier kogels een niet onaardig fluitmuzyk in de lucht maakten... Met eerbied en bewondering zag hy de kalmte van den Prins VAN ORANJE, die, in het midden van den heetsten stryd zyne bedaardheid geen oogenblik verloor, die als de Genius der overwinning schier op alle punten tegelyk was, overal moed insprekende, overal orde houdende, altoos vooruit gaande en de dapperen aanvoerende.... Indien de geesten van den Grooten FRITS en NAPOLEON op het slagveld tegenwoordig geweest waren, zy zouden den jongen Held in verrukking omhelsd hebben.

Ten acht ure verbryzelde een kanonskogel de voorbeenen van 's Prinsen paard... Bedaard, zonder de minste ontroering, slechts medelyden betoonende met het geliefkoosd dier, staat de held op, bestygt een ander paard, en de door den val geknakte pluim van zyn' hoed ophalende, zegt de Prins: "nu kunnen zy vry mikken." Een kreet van bewondering ging rondom den Vorst op; die kreet wenschte hem geluk met zyn behoud, en verdreef tevens den schrik der braven, die hunnen Koninklyken aanvoerder hadden zien vallen.

Byna in hetzelfde oogenblik verscheen HENDRIK geheel bebloed door eene hoofdwonde, met een vyandelyk vaandel in de hand, by den Prins, en legde zyn' buit aan de voeten van den held van *Waterloo*, die dadelyk zyn' naam deed aanteekenen.

Kort daarop ziet hy een' vrywilligen jager, die zich door zynen yver wat te ver vooruit had gewaagd, jammerlyk gewond in handen van vier *briganten*, die den ongelukkigen wegslepen om aan den weerloozen jongeling een' moed hunner waardig te beproeven... De bloedhonden! zy waren gevloden, toen hunne party hen aanviel, thans nu hy in het been gekwetst niet loopen kon, vielen zy laaghartig op hem, en wilden hem achter af slepen om hem langzaam te vermoorden... doch de Alomtegenwoordige was dáár, en HENDRIK het middel in zyne hand om den brave te redden... Op het gezigt van den bebloeden HENDRIK, die als woedend op den vyand toeliep, verlieten de vier bloodaards hunne prooi, om uit een kreupelbosch op beiden te schieten... HENDRIK nam den jager op zyne schouderen, en bragt hem behouden binnen het veldhospitaal.... Een uur daarna was hy weder in het midden van den kruiddamp.

De gansche wereld kent de roemryke overwinning onzer wapenen by *Leuven* en tegelyk de eeuwige schandvlek der Muiters... Zy hadden hard geschreeuwd, maar nog harder geloopen, en zich waardige zonen van den *Courier des Pays-Bas* getoond, want deze ontving de eerste tyding van zoodanig een' snellooper, die den weg in een ongeloofelyk kort tydbestek had afgelegd.

Korte dagen na den veldslag schitterde het kruis der *Willemsorde* op de jeugdige borst van HENDRIK MOED.

* * *

Toen LEOPOLD, de schaduw-Koning, die zelf voor de schaduwe van den Prins VAN ORANJE bevreesd was geworden, een vyftig duizendtal Fransche vryheid-zonen met het uithalen der kastanjes uit het vuur belast had, en onze armee wysselyk terug trok, vroeg HENDRIK een verlof, en reisde naar Delft om zyne moeder deelgenoote van zyn geluk te maken.

Het was juist in den vroegen morgen van den 23sten Augustus, dat hy daar aankwam... De gansche bevolking was op de been; alle huizen prykten met bloemen, lauwerkroonen en Oranjelinten, want de held van *Leuven*, zou op zynen togt naar *'s Gravenhage*, de stad doortrekken, en het dankbaar volk wilde zich zyner waardig toonen.

HENDRIK vond zyne moeder en zuster welvarende, doch in diepe armoede; de kleine handel was niet gelukt—welke kleine handel gelukt er in onze dagen by het mislukken van den grooten?—en ook het geld was er by ingeschoten. Het wederzien van den geliefden zoon en broeder deed alle leed terug deinzen; de blyde moeder kuste zyne wangen, en toen het ridderkruis en toen de groote hand, die twee gouden *Willems*,—zyn aandeel van eene veroverde krygskas—op de tafel wierp... even braaf zoon als soldaat, had hy alles voor het vaderland, alles voor zyne moeder over.

De kommer nu geweken en God gedankt zynde, bood, HENDRIK zyner moeder en zuster den arm, om den Prins VAN ORANJE te zien binnen komen. "Gaan wy... gaan wy den held begroeten.. beste moeder! wy zullen op het oud-Delft langs het huis van den vrek defileren, opdat hy zie, dat ik geen bedelaar ben en gylieden niet van honger zyt omgekomen."

"Ja, dat zullen wy," sprak vrouw MOED, en als hy "uw kruis ziet, zal hy mogelyk van spyt duizelen, doch wy zullen hem ditmaal niet helpen."

"Integendeel, wy zullen hem wel helpen om zyne schaamte te vermeerderen door edelmoediger te zyn dan hy."

"Bravo, jongen! dat zullen wy... de spyt deed my wraakzuchtig zyn, ik kom er van terug."

Onder dit en andere gesprekken waren de drie wandelaren het huis van den vrek genaderd... Het sloeg halftwee... daar davert de lucht van een luid *hoezee*... de Prins reed voorby, en wierp den jongen ridder een' zoo vriendelyken groet toe, dat vrouw MOED er van begon te schreyen.

Op de stoep van het prachtig huis stond behalve de Vrek en zyne huishoudster nog een vrywillige jager, leunende op een' stok... Zoodra de jager HENDRIK in het oog krygt, strompelt hy de stoep af, en sluit den soldaat zoo woest in zyne armen, dat HENDRIK niet wist wat hem overkwam. "Myn redder! myn redder! vader! aan dezen hebt gy uwen zoon te danken!" roept hy verrukt, en drukt HENDRIK op nieuw aan zyn hart.

De oude treedt nader, begint te schreyen, en wil den redder van zynen zoon mede omhelzen. "Zacht," zegt deze, "zacht, mynheer! niet alzoo..." "Wie zyt gy zonderling mensch die den dank eens gelukkigen vaders afwyst?"

"Wie ik ben... ik ben die jongen, wien gy voor negen maanden een stuk broods weigerdet, toen hy honger en regt op uwe hulp had... Zie daar myne moeder... wy zyn geene bedelaars."

"Myn God! gy HENDRIK MOED?....."

"De Voorzienigheid heeft U gewroken.. redder van myn kind! vergeef my myne dwaling, ontroof my myn geluk niet door langer mynen dank te versmaden. Ik wil alles goed maken."

"Beste vriend!" zeide de zoon, "indien myn vader U beleedigde, doet zulks my leed; vergeet echter niet, dat het myn vader is, en ik er prys op stel, dat ook hy uw vriend wordt."

HENDRIK barstte in tranen los... het was te veel voor zyn goedaardig hart... Diep geroerd viel hy aan de borst van vader en zoon, en gevoelde zich onuitsprekelyk gelukkig.

Alles klaarde zich spoedig op. Jufvrouw STAAK geleidde vrouw MOED en hare dochter... De heer D*** en zyn zoon droegen als het ware HENDRIK naar binnen. Men regtte prachtig aan, en sleet den genoegelyksten dag van aller leven.

Sedert leed vrouw MOED geene armoede meer. De heer D*** zyn ongelyk dubbeld vergoedende, zette haar in eene fatsoenlyke affaire van vrouwelyke benoodigdheden.

HENDRIK en KAREL zyn boezemvrienden, zy zyn tegelyk weder naar de armee vertrokken. De Voorzienigheid heeft alles boven bidden en denken wèl gemaakt.

Het Fransche *Mode-Journaal* bevat onder het opschrift "Huiskrakkeelen" het volgende:

Moeten wy de geruchten gelooven, die uit Belgie tot ons komen, zouden het kasteel van Laeken en het paleis van Brussel dikwerf getuigen zyn van de huiskrakkeelen hunner Belgische Majesteiten, en zouden *Leopold* en de Koningin *Louise* reeds sints lang van hunnen echtelyken horizon de laatste manenschyn der wittebroodsweken hebben zien verdwynen. Die heilloze geruchten zouden reden geven van de menigvuldige reizen der koninglyke familie naar Brussel. Eerst is Mynheer de Hertog van Chartres, even als eenmaal *Augustus*, met zynen broederlyken invloed tusschen beide getreden in de krakkeelen van dien anderen *Antonius* en die andere *Octavia*. Op de bemiddelende bemoeyingen des broeders zyn de bezoeken der moeder gevolgd, die zich gehaast heeft hare troostredenen tusschen hare dochter en haren schoonzoon aan te wenden. Later heeft men tante *Adelaide* naar Brussel opgezonden, wier dragonder manieren geschikt waren om aan het despotieke manshoofd mores te leeren en hem te beduiden dat in het echtgareel geen koningstrots te pas komt; nu eindelyk schynt het dat alle wegen en middelen om den huwelykstwist te sussen ten eenenmale nutteloos zyn geweest, en dat *Lodewyk Philips* en zyn schoonzoon er aan toe zyn, elkander brieven te schryven die evenmin vaderlyk als zoons-pligtig luiden.

Zyn wy er wel achter, zoo ligt by al dat barrewarren eene geldkwestie tot grondslag; het begint *Leopold* te vervelen, *ad honores* Koning, en *pro deo* Gemaal te zyn. Van den eenen kant, beklaagt hy zich over het te kort schietende zyner civiele lyst, en van den anderen kant legt hy zyne gansche mienoegdheid aan den dag, eene vrouw *zonder bruidschat* gehuwd te hebben: hy duidt het der Afgevaardigden Kamer zeer euvel, dat zy zoo traag is ter goedstemming van het weduwen goed eener burger Koningin, en zeer onbeleefd, dat aan de Bastillestormers, de July gekwetsten, de politieke veroordeelden der restauratie pensioenen worden geschonken, en eene Prinses *zonder huwelyks gift* wordt gelaten, die, zoo men weet, tot die *doorluchtige dynastie* behoort, *welke Frankryk heeft gekozen*, en jegens welke het des Frankryks eerste pligt is haar tegen armoede te vrywaren. Prins *Leopold* is er de man niet naar, om uit pure liefde voor een paar schoone oogen, eene vrouw te trouwen. Prinses *Charlotte*, die in schoonheid voorzeker voor Prinses *Louise* niet behoefde onder te doen, werd door het Britsche parlement ruimschoots met giften en gaven beschonken; dat parlement beknibbelde de huwelykskosten niet, zoo als de Kamer van Mynheer *Dupin* zulks doet: ook wendt *Leopold* menigwerf zyn gelaat naar dat landelyk kasteel van Claremont waar hy zoo gelukkig was; hy verplaatst zich in zyne verbeelding terug onder het frissche lommer dier lustwaranden en naar die bekoorlyke oever der Mole, waar hy, in zoete ledigheid, de 150,000 st. jaarrenten verteerde, welke hem zyn titel van gemaal der Prinses *Charlotte* had aangebragt. Thans is alles voorby, rust en vermogen; en blyft hem niets over dan het lastige en drukkende eener kroon zonder geld, de aanmatigingen en eischen eener Kamer zonder houw of trouw, de klagten van een volk zonder liefde, en, wat nog veel erger is dan dit alles, de kwade nukken eener vrouw *zonder geld*.—*Surn. Cour.*